

denne Henseende; men jeg troer paa den anden Side ogsaa, at netop de Forseelser, hvorom her er Tale, ere af en saeregen Art, saa at man vel i denne Henseende kan forsvare at blive ved det, som er foreslaaet i Lovudkastet; thi Følgerne af Forbrydelser i Almindelighed ere i Reglen indskrænkede til et vist Sted, medens disses Følger udbrede sig over hele Landet. Derhos ere flere af disse Bestemmelser af den Veffaffenhed, at der horer et meget større Overblik i det Hele til, for at bedømme, hvorvidt Bedkommende bør sættes under Anklage eller ikke. Jeg vil i den Henseende blot indskrænke mig til at henvise til Pressesforseelser med Hensyn til udenlandske Magter, og saaledes som det ogsaa er antydet, med Hensyn til de Pressesforseelser, der ere omtalte i § 13, til hvis Bedømmelse der vistnok udfordres et almindeligt Overblik, meer end det i Almindelighed er nødvendigt. Naar nu her til kommer, at efter min fudkomne Overbeviisning vil det suarere være i de Bedkommendes Interesse, at Anklagemagten forbliver hos Justitsministeriet end hos Overøvrighederne, saa troer jeg at have sagt, hvad der kan tjene til at anbefale dette Ændringsforslag. Det Gnefte, jeg havde tænkt mig, der kunde tale for den modsatte Mening, og som ikke er anført her, det er, at Bedkommende, hvis det skulde være en Minister, som var en Fjende af Trykkefriheden, og det derfor kunde befrygtes, at han vilde anlægge flere Pressesager end nødvendigt, ikke ved at tye hen til et Sted, hvor der var en mere liberal Overøvrighed, kunde undgaae saadanne Pressesager, saaledes som det var muligt, hvis Anklagemagten var hos de enkelte Overøvrigheder. Men jeg troer, at en Minister med mindre Ansvar vilde skyde sig ind under Overøvrighederne, naar de anlagde mange slike Processer, end selv anlægge saadanne, for hvilke han dog altid vilde komme til at staae Rigsdagen til Ansvar.

Ordføreren: Det er kun med Hensyn til Udtrykket „Regjeringen“, som Udvalget har foreslaaet optaget i § 12 istedetfor Udtrykket „Regenter“, at jeg skal tillade mig et Par Ord. Jeg kan ikke Andet end antage, at der ved Ordet „Regjering“ forstaaes vedkommende Statsoverhoved og i hvert Tilfælde maa der ved

Ordet „Regjering“ forstaaes Statens Overhoved i Forbindelse med Ministeriet, saaledes at, hvad enten man forstaaer det om Overhovedet alene, eller det forstaaes i den sidste Betydning, saa vil Statens Overhoved, altsaa ogsaa Præsidenten i den franske Republik og de nordamerikanske Fristater, eller hvor der ellers maatte være Republikker, indbefattes under Udtrykket „Regjering“, medens det ikke er Tilfældet med Udtrykket „Regenter“, og jeg troer derfor, at det Udtryk, som er foreslaaet, er at foretrække, og at den Tvivl, Ordet „Regent“, kunde give Anledning til, bortfalder, naar „Regjering“ sættes istedet derfor.

Premierministeren: Jeg skulde tillade mig at bemærke i Anledning af det til den 6te Paragraph foreslaaede Ændringsforslag, at da dette Forslag er mere overeensstemmende med det af Regjeringen fremlagte Udkast, end det som blev Resultatet af den foregaaende Afstemning, kan Regjeringen ikke have noget imod det.

Orholm: Naar der til Forsvar for det under Nr. 5 stillede Forslag er anført, at Straffebestemmelserne i § 13 skulde indeholde en Slags Modsigelse mod Grundlovens Ord og Aand, saa troer jeg dog, at man heri har gjort sig skyldig i en falsk Anskuelse. Det forekommer mig nemlig, at der i selve Grundloven er taget betydeligt Hensyn til de religiøse Samfunds forskjellige Stilling i Staten, naar det hedder i § 3 „den evangeliske Lutheriske Kirke er den danske Folkekirke og understøttes som saadan af Staten,“ og naar det i 7de Afsnit hedder i § 81 „Borgerne have Ret til at forene sig i Samfund, for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbeviisning, dog at Intet læres eller foretages, som strider imod Sædeligheden eller den offentlige Orden;“ for saavidt som et saadant Samfund kunde begynde at danne sig, synes det aldeles i sin Orden, at man skrev og yttrede sig imod de Grundsætninger, som det havde antaget. Endelig hedder det i § 83: „de fra Folkekirken afsvigende Troessamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov,“ hvilket ogsaa hentyder paa, at Grundloven har forbeholdt Lovgivningen Ret til at tage nærmere Bestemmelser desangaaende. Forsaavidt som der er yttret at man ved Af-